

متن پرسش

سلام بر امّ البنین، راستی چرا نمی‌گوییم امّ الحسین؟! مگر دیگر باید چه می‌کردی؟ مگر دیگر قرار بود برای فرزندان حضرت زهرا «سلام‌الله‌علیها» چگونه باشی؟ تو همسر مهربان علی شدی و مادر فداکار فرزندان زهرا «سلام‌الله‌علیها»، همین کافی بود. تو چه احساسی به فرزندان زهرا داشتی که بعد از گذر هزار و اندکی سال ما آن را نفهمیدیم آخر چرا تمام فرزندان را با حسین همراه کردی؟ چرا بعد از غوغای عاشورا در دیدار با بشیر سراغی از فرزندان نگرفتی مگر فقط مادر حسین بودی که مدام سراغ حسین را می‌گرفتی و گفت بشیر از حسینم بگو از حسینم..... و چندین بار این را تکرار کردی چند نفر از ما می‌دانیم نام واقعی شما فاطمه است تو حتی از صدا زدن نام خود هم گذشتی و گفتی تو را امّ البنین صدا بزنیم مبادا با بردن اسم فاطمه فرزندان علی اندوهگین مادر شوند. کاش اینقدرها مهربان نبودی بین خودمان می‌ماند چه احساسی داشتی وقتی فهمیدی تیر به دو چشمان عباس زدند وقتی فهمیدی دودست عباس را از بدن جدا کردن چرا ناله نکردی این صبر تو ما را آزار می‌دهد. کاش اندکی برای عباس اشک می‌ریختی و از آن بدتر بر تو چه گذشت وقتی شنیدی تیر به مشک عباس زدند وقتی قرار بود با آن آب برای علی اصغر حسینت ببرد. فکر می‌کنم آن موقع اشک از چشمان تو سرازیر شد و آرام و قرار نداشتی نه برای چشمان عباس نه برای دستانش برای تیری که به مشک خورد چون قرار بود آب برای طفل شش ماهه حسینت ببرد مادر آرام باش... مادر کمتر بی قرار حسینت باش او علمداری چون فرزند تو دارد که از اهل خیمه و زینبت مراقبت می‌کند. چرا بعد از عاشورا همه گفتند امان از دل زینب، گفتند مادری دارم خون می‌گرید (حضرت زهرا «سلام‌الله‌علیها»)، ولی مادر! چرا نامی از تو نیاوردیم؟ تو بعد از گذر هزار و اندی سال با قلب‌های زنان و مادران چه کردی که اینان شما را الگو قرار دادند و فرزندان و همسران خود را به جبهه‌ها اعزام کردند برای این‌که مبدا کسی به اسلام حسینی تو تعرض کند. ما آزادی و آزادگی و امنیت را مدیون شما و الگو قرار دادن شما در زندگی هستیم. مادر! چرا هیچ‌گاه از دلتنگی خود نگفتی؟! چرا هیچ وقتی ادعایی نداشتی؟! راستی می‌گویند حضرت زهرا «سلام‌الله‌علیها» شب‌ها بر بالین قبر شهدای گمنام حاضر می‌شود، یقیناً شما هم در کنار ایشان هستی. می‌گویند در غوغای محشر چشمان و نگاه عباس تو شفاعت می‌کند. مادر می‌شود در غوغای محشر برای ما هم مادری کنی؟ ای بهترین مادر ما را ببخش که عمری تو را نامادری خوانیدم. سلام ما را به خواهرت زهرا «سلام‌الله‌علیها» برسان. از این پس از آوردن اسم حضرت ام البنین در کنار اسم حضرت زهرا «سلام‌الله‌علیها» غافل نشویم. التماس دعا

باسمه تعالی: سلام علیکم: سلام بر امّ البنین «السَّلَامُ عَلَیْکَ يَا زَوْجَةَ وَصِیِّ رَسُولِ اللَّهِ» سلام بر عاشورایی‌ترین زن، بدون حضور در کربلا. مادر شیرمردانی که فرمود: تمام پسرانم فدای یک تار موی حسین «علیه‌السلام». سلام بر بانویی است که فریاد حسین جان گفتنش را در میدان مدینه و صحن کربلا هنوز می‌توان شنید.

راستی را! این بصیرت در درک تاریخی کربلا را چگونه او به دست آورد؟ آیا عظمت او میهمانی خانه مادران شهید ما نبود که این‌چنین اسطوره‌وار فرزندان‌شان را در انقلاب بزرگ اسلامی بدرقه کردند؟ بصیرت جناب امّ البنین بانویی که در بستر تاریخ اسلام پروریده شد تا آن‌جایی که با عباس «علیه‌السلام» خود یگانگی را با حضرت سیدالشهداء «علیه‌السلام» تجربه کرد.

بنده حقیقتاً با شما موافقم که می‌فرمایید: از این پس از آوردن اسم حضرت امّ البنین در کنار نام حضرت زهرا «سلام‌الله‌علیها» نباید غافل شد از آن جهت که با نظر به جایگاه تاریخی حضرت زهرا «سلام‌الله‌علیها» می‌یابیم که نگاه زنان اسلام چگونه به آن افق‌های دور نظر دارند و در راه تحقق آن افق‌ها از فداکردن فرزندان خود کوچک‌ترین سستی به خود راه نمی‌دهند. آری! در دیدن این بانوی بزرگ در این شرایط تاریخی «چشم‌ها را باید شست جور دیگر باید دید». موفق باشید